

РЕШЕНИЕ

гр.Бургас, № 1961 / 07.11.2013г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД гр.Бургас, в съдебно заседание на осми октомври, през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: ЛИЛИЯ АЛЕКСАНДРОВА

при секретар М.В., като разгледа адм.д. № 395 по описа за 2013 година, за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл.215 във вр. с чл.216, ал.6 от ЗУТ.

Жалбоподателят „ИБЕРДРОЛА ИНМОБИЛИАРИЯ РИЪЛ ЕСТЕЙТ ИНВЕСТМЪНТС“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.***, представлявано от Ф.Д.М.П. и М.А.Г.Т. – управители, чрез представител по пълномощие адвокат Е.А., е оспорил заповед №ДК-11-Б-4/17.01.2013г. на началника на РО НСК – Бургас, при РДНСК – ЮИР, с която е отменено разрешение за строеж №164/21.12.2012г. за „БКТП №9, 20/0,4кV, 2x800 NA2XS(F)2Y 3x (1x185кв.м); площадкови ел.кабели 0,4 кV и районно осветление – етапно изпълнение“ в ПИ с идентификатор 44094.3.954, м. „Смайлов чаир“, землището на с.Лозенец, издадено от главния архитект на Община Царево на името на жалбоподателя. В жалбата се твърди, че оспорения административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на процесуалните правила при издаването му, както и поради нарушение на материалния закон. Жалбоподателят иска оспорената заповед да бъде отменена.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата, ангажира доказателства и пледира за отмяна на атакувания административен акт и за присъждане на направените по делото разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата иска да бъде отхвърлена като неоснователна, претендира разноски.

Заинтересованата страна главен архитект на Община Царево, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и пледира за отмяна на обжалваната заповед. Претендира разноси.

След като се запозна със събраните по делото доказателства доводите, и възраженията на страните, съдът от фактическа страна намира следното:

Производството пред административния орган е иницирано служебно на основание чл.156, ал.2 от ЗУТ. При проверка на законосъобразността на разрешението за строеж е установено, че жалбоподателя е подал заявление вх.№53-00-281/27.04.2010г. за одобряване и съгласуване на технически инвестиционен проект и за издаване на разрешение за строеж (л.30 от делото) за строеж „БКТП №9, 20/0,4кV, 2x800 NA2XS(F)2Y 3x (1x185кв.м); площадкови ел.кабели 0,4 кV и районно осветление – етапно изпълнение”. Ведно със заявлението е представен комплексен доклад № ЛК-000097-Кд-нп-0047-БКТП-кабели 20кV + кабели 0,4кV+ РО-44094.3.954 от 19.04.2010г. относно оценка на съответствието на проектната документация със съществените изисквания към строежите съгласно изискванията на чл.142, ал.5 от ЗУТ, както и оценяване съответствието на инвестиционния проект със същите изисквания на строежите (л.33-57).

Главният архитект е одобрил инвестиционния проект на 15.07.2010г.(л.81, 84, 90, 97, 99, 100 и 101) без да издаде разрешение за строеж.

На 21.12.2012г. жалбоподателят е подал второ заявление за издаване на разрешение за строеж за същия строеж, чиито инвестиционни проекти вече са били одобрени (л.29). След това сезиране главния архитект е издал обжалваното разрешение за строеж на същата дата, на която е бил сезиран.

По реда на чл.156, ал.2, във вр. с ал.1 от ЗУТ началника на РО НСК Бургас е извършил служебна проверка на законосъобразността на издаденото разрешение за строеж в срока по чл.149, ал.5 от ЗУТ. По делото е представено копие от писмо изх.№2400548/27.12.2012г. (л.121), с което кмета на Община Царево е изпратил на началника на РО НСК Бургас пет броя разрешения за строеж, между които и процесното. Видно от същото писмо разрешението за строеж е пристигнало в РО НСК Бургас на 03.01.2013г., като обжалваната заповед е издадена на края на предвидения срок – на четринадесетия ден (17.01.2013г.).

След извършената служебна проверка началника на РО НСК Бургас е издал обжалваната заповед, с която е отменил разрешение за строеж № 164/21.12.2012г. поради това, че липсва одобрен технически проект по част „Пожарна безопасност” в нарушение на чл.169, ал.1, т.2 от ЗУТ, както и в нарушение на чл.66 от ЗУТ във вр. с чл. 143, ал.1, т.3 от същия закон – липсва техническа инфраструктура за присъединяване към общите ел.мрежи.

Според административния орган разрешението за строеж е незаконосъобразно и на още едно основание – издадено е в противоречие с разпоредбата на чл.145, ал.4 от ЗУТ след едногодишен срок от одобряване на инвестиционните проекти.

С тези мотиви административния орган е отменил разрешението за строеж, а съобщението за издадената заповед е получено от жалбоподателя на 21.01.2013г. (л.17). Жалбата е подадена чрез административния орган на 04.02.2013г.

По делото е допусната съдебно-техническа експертиза. В инвестиционния проект се съдържат части: електро, геодезия и план за безопасност и здраве. С инвестиционния проект е представен и доклад за оценка на съответствието на проекта със съществените изисквания на строежите. Според вещото лице отделна част от инвестиционния проект наречена „Пожарна безопасност“ е задължително да се разработва едва след влизане в сила на Наредба №1з – 1971/29.10.2009г., тъй като до този момент редът, който нормира тези съществени отношения не е изисквал да се разработва отделна част „Пожарна безопасност“ при изготвяне на инвестиционните проекти, а в конкретния случай вещото лице посочва, че към частите на инвестиционния проект наречени „Електро“ са разработени мерки по безопасност, хигиена на труда и пожарна безопасност. Освен това инвестиционния проект е съгласуван с МВР служба „Пожарна безопасност и спасяване“ гр.Царево – съгласувателно писмо № 529/20.10.2009г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежно легитимирано лице, адресат на обжалвания акт, поради е което е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена в предвидената от закона форма, от компетентен за това орган. Според чл.216, ал.6 от ЗУТ това е началника на РДНСК или упълномощено от него длъжностно лице. В случая правомощията на началника на РО НСК – гр.Бургас произтичат от делегиращата заповед №РД-13-381/26.11.2012г. В този смисъл неоснователно е възражението на жалбоподателя, че оспорения административен акт е издаден от некомпетентен орган.

При издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на процедурата. Заповедта е мотивирана, съдържа както фактически, така и правни основания. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че заповедта е издадена извън предвидения в чл.156, ал.1 (в приложимата редакция) във вр. с чл.149, ал.5 от ЗУТ 14-дневен срок. Както беше посочено по-горе в мотивите по делото е представено писмено доказателство, неоспорено от страните – писмо от кмета на Община Царево (л.121), с което на началника на РО НСК Бургас са изпратени пет броя разрешения за строеж, между които и разрешение за строеж № 164/21.12.2012г. Писмото е получено в РО НСК Бургас на 03.01.2013г., а обжалваната заповед е издадена на 17.01.2013г. – в рамките на предвидения в закона 14-дневен срок.

Според настоящия съдебен състав заповедта е издадена в съответствие с материалния закон що се касае до едно от трите основания посочени в нея. Съгласно чл.145, ал.4 от ЗУТ в случай, че в едногодишен срок от одобряването на инвестиционните проекти възложителят не направи искане за получаване на разрешение за строеж, проектът губи правно действие.

В процесният случай първото заявление е подадено на 20.04.2010г., с което жалбоподателя е поискал одобряване както на инвестиционните проекти, така и на разрешение за строеж. На 15.07.2010г. главния архитект е одобрил само инвестиционните проекти. След тази дата най-късно до 15.07.2011г. възложителя, настоящ жалбоподател, е следвало отново да заяви желание за издаване на разрешение за строеж, тъй като очевидно при първото заявление органът се е произнесъл частично. Жалбоподателят е депозирал такова заявление, но едва на 21.12.2012г., т.е. след изтичане на предвидения в чл.145, ал.4 от ЗУТ едногодишен срок от одобряване на инвестиционните проекти.

Само на това основание разрешението за строеж, издадено впоследствие, следва да бъде отменено като незаконосъобразно, както правилно е извършил това административния орган в обжалвания акт.

В случая разрешението за строеж е било издадено въз основа на одобрен инвестиционен проект, който на основание чл.145, ал.4 от ЗУТ е изгубил правното си действие, което означава, че разрешението за строеж е издадено без да са налице надлежно одобрени инвестиционни проекти за същия строеж.

По тези съображения обжалваната заповед като съответна на процесуалния и материалния закон е законосъобразно постановена, а подадената срещу нея жалба е неоснователна.

За пълнота на изложението съдът намира за нужно да посочи, че останалите възражения на жалбоподателя, относими към другите две основания посочени в обжалваната заповед за незаконосъобразност на издаденото разрешение за строеж са основателни, но това не променя крайния резултат от спора .

По делото няма спор между страните, че жалбоподателя е собственик на поземления имот, в който е предвидено изграждането на процесния строеж. От събраните по делото доказателства се установи, че инвестиционния проект не съдържа част „Пожарна безопасност” във вида изискуем според Наредба №13-1971/29.10.2009г., но напълно отговаря на изискванията, касаещи пожарната безопасност, които са нормирани до този момент от Наредба № 4 (ДВ бр.51/05.06.2001г.). Към момента, в който инвестиционния проект е изготвен и внесен на компетентния орган за одобряване – със заявление вх.№53-00-281/27.04.2010г., е действал правния ред нормиран от Наредба №4, предвид факта, че Наредба №13-1971/29.10.2009г. е влязла в сила на 05.06.2010г. По тези съображения според съда не е налице нарушение на чл.169, ал.1, т.2 от ЗУТ.

Съдът не констатира нарушение и на чл.66, във вр. чл.143, ал.1, т.3 от ЗУТ предвид мотивите на административния орган, че липсва техническа инфраструктура за присъединяване към общите ел. мрежи, тъй като за РУ 20кV и възлова станция, не са издадени строителни книжа и такива не са изградени. Съгласно чл.143, ал.1, т.3 от ЗУТ инвестиционните проекти се съгласуват и одобряват въз основа на предварителни договори с експлоатационните дружества за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура. Такива предварителни договори за присъединяване в процесния случай са представени от възложителя при заявяване на желанието му да бъде

издадено разрешение за строеж. Окончателен договор с тези експлоатационни дружества законът изисква да бъде сключен едва при въвеждане на строежа в експлоатация – чл.177, ал.1 от ЗУТ.

Отделно от това според чл.20, ал.1 от Наредба №6/09.06.2004г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните мрежи след сключване на договор за присъединяване, преносното или съответно разпределителното предприятие изготвя и съгласува работните проекти за изграждане на съоръженията за присъединяване на обекта за своя сметка. Според чл.14, ал.2 от същата Наредба едно от условията за подписване на договор за присъединяване е наличието на издадено разрешение за строеж за обекта, който ще подлежи на присъединяване.

С оглед така посочените разпоредби липсва изискване, което да е нормативно регламентирано като предпоставка за издаване на разрешението за строеж - наличие на техническа инфраструктура за присъединяване на общите ел.мрежи.

С оглед изхода на делото, в полза на ответника, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., такова е навременно поискано (л.195).

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд Бургас

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ИБЕРДРОЛА ИНМОБИЛИАРИЯ РИЪЛ ЕСТЕЙТ ИНВЕСТМЪНТС“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.***, представлявано от Ф.Д.М.П. и М.А.Г.Т. – управители, чрез представител по пълномощие адвокат Е.А., против заповед №ДК-11-Б-4/17.01.2013г. на началника на РО НСК – Бургас, при РДНСК – ЮИР, с която е отменено разрешение за строеж №164/21.12.2012г. за „БКТП №9, 20/0,4кV, 2x800 NA2XS(F)2Y 3x (1x185кв.м); площадкови ел.кабели 0,4 кV и районно осветление – етапно изпълнение” в ПИ с идентификатор 44094.3.954, м. „Смайлов чаир”, землището на с.Лозенец, издадено от главния архитект на Община Царево на името на жалбоподателя.

ОСЪЖДА „ИБЕРДРОЛА ИНМОБИЛИАРИЯ РИЪЛ ЕСТЕЙТ ИНВЕСТМЪНТС“ ЕООД, ЕИК *** да заплати на Регионална дирекцията за национален строителен контрол – Югоизточен район сумата от 150 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Решението на основание чл.215, ал.7 от ЗУТ не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

